

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **R. S.**, zast. JUDr. Františkem Martánem, advokátem se sídlem Renneská 34, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2014, č. j. 15495/14/5000-14102-711138, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 8. 2014, č. j. 29 Af 63/2014 – 13,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který mu bude vrácen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho právního zástupce JUDr. Františka Martána, advokáta se sídlem Renneská 34, Brno, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dodatečným platebním výměrem ze dne 4. 2. 2013, č. j. 333438/13/3006-05302-706681, Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, územní pracoviště v Blansku, doměřil žalobci podle pomůcek daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2008 ve výši 0 Kč a daňový bonus ve výši -19 680 Kč. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí správce daně zamítlo Odvolací finanční ředitelství rozhodnutím ze dne 13. 6. 2014, č. j. 15495/14/5000-14102-711138, a napadené rozhodnutí finančního úřadu potvrdilo.

[2] Žalobce napadl citované rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství blanketní žalobou podanou u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) dne 20. 8. 2014, tj. v poslední den zákonné dvouměsíční lhůty pro podání žaloby. Krajský soud tuto žalobu odmítl usnesením ze dne 28. 8. 2014, č. j. 29 Af 63/2014 – 13, protože nesplňovala

náležitosti dle 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Krajský soud uvedl, že má povinnost vyzvat žalobce k odstranění vad žaloby tak, aby mohla být věcně projednána, pokud žaloba podaná v zákonné lhůtě neobsahuje ani jeden žalobní bod alespoň v míře konkrétnosti vymezené dle judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS). Tato zákonná povinnost však neexistuje v případech, kdy žaloba neobsahuje žádný žalobní bod, a zároveň již není objektivně možné, aby žalobce žalobní bod ve lhůtě pro podání žaloby doplnil, neboť takto široce pojímaná povinnost soudu by odporovala zásadě dispoziční a zásadě koncentrace řízení, v souladu s nimiž je řízení o žalobě koncipováno (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 2 As 69/2008 – 148).

[4] Krajský soud dále zdůraznil, že procesní postup účastníků řízení včetně toho, zda žalobce podá blanketní žalobu až v samém závěru zákonné lhůty, jejíž zmeškání nelze prominout, souvisí s jeho procesní odpovědností a musí nést případné důsledky, které z jeho vlastního načasování takových kroků plynou. Žaloba, která neobsahovala žádný konkrétní žalobní bod, byla žalobcem (zastoupeným profesionálem) podána v poslední den zákonem stanovené lhůty. Za této situace bylo zbytečné žalobce vyzývat k doplnění alespoň jednoho konkrétního žalobního bodu, neboť po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro podání žaloby již nelze žalobu rozšiřovat. Na základě těchto úvah soud žalobu dle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl.

[5] Proti tomuto usnesení krajského soudu nyní žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností.

[6] Dříve než Nejvyšší správní soud mohl přistoupit k věcnému posouzení stížních námitek, zabýval se tím, zda kasační stížnost byla podána včas. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti totiž nelze prominout (§ 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s.) a soud musí takový opožděný návrh odmítnout (§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost je opožděná.

[8] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí soudu. Nejvyšší správní soud ze spisu krajského soudu zjistil, že napadený rozsudek byl stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce doručen dne 28. 8. 2014 do datové schránky (*Potvrzení o dodání a doručení do datové schránky* na č. l. 15 spisu krajského soudu).

[9] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Dnem určujícím počátek pro běh lhůty pro podání kasační stížnosti je den doručení žaloby stěžovateli (srov. § 106 odst. 2 s. ř. s.), v projednávaném případě čtvrtek 28. 8. 2014. Posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti tak byl čtvrtek 11. 9. 2014.

[10] Byť je samotná kasační stížnost označena datem 11. 9. 2014, byla dodána do datové schránky Nejvyššího správního soudu až následující pracovní den, tedy v pátek 12. 9. 2014

v 10:38:14 hod., což potvrzuje *Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu* založený na č. l. 3 spisu Nejvyššího správního soudu, tedy opožděně. V projednávaném případě lhůta pro podání kasační stížnosti zachována nebyla.

[11] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl jako opožděnou.

[12] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

[13] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovateli k rukám jeho zástupce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení dle § 10a odst. 1 citovaného zákona.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. října 2014

JUDr. Radan Malík
předseda senátu